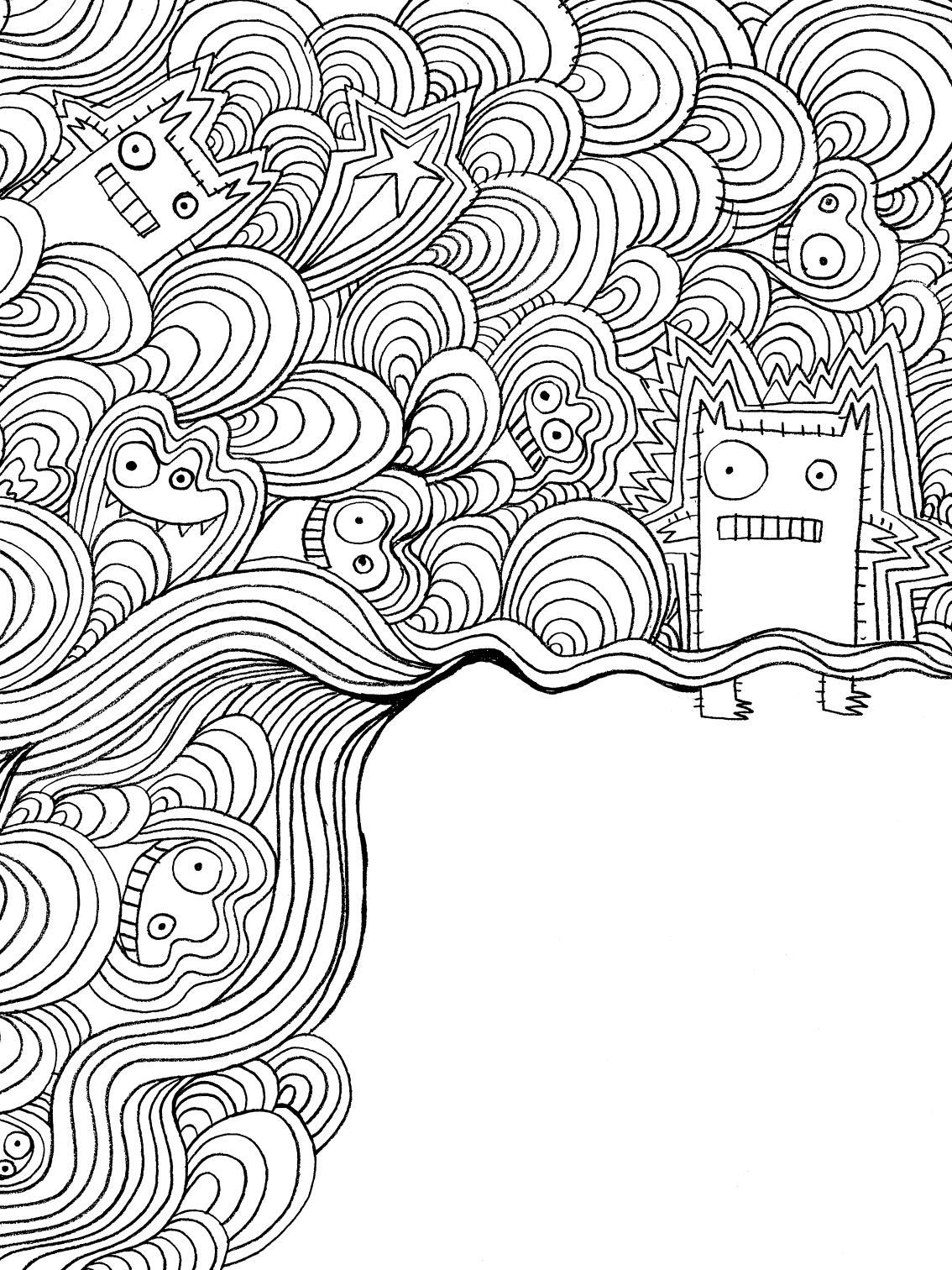
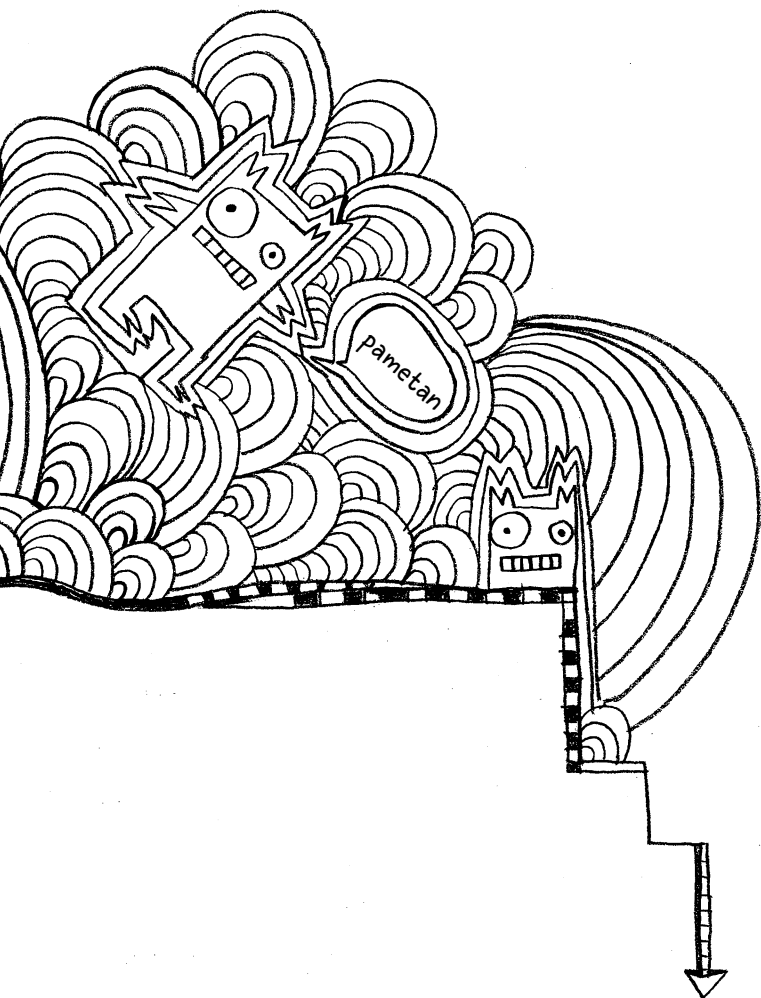

(Super iskorišćeno vreme.)

Tom Gejts
NAJBOLJI
U ODELJENJU

(zamalo)

Liz Pišon

Preveo Zoran Penevski

mala laguna

Pametnica
(ili varalica)

tako-tako

Pametna (za jednu bubicu)

STRAŠNO DOSADNE

(ali pomalo važne) stvari...

Naslov originala

Liz Pichon

Top of the Class (nearly)

The original edition is published and licenced by Scholastic Ltd.

Text copyright © Liz Pichon Ltd, 2015

Copyright @ ovog izdanja Laguna 2021

Liz Pišon

NAJBOLJI U ODELJENJU (zamalo)

Za izdavača

Dejan Papić

Urednik

Zoran Penevski

Lektura i korektura

Maja Mihajlović

Dodatni crteži i prelom

Branislava Marjanović

Tiraž 1500

Beograd, 2021.

Štampa

ArtPrint MEDIA, Novi Sad

Izdavač

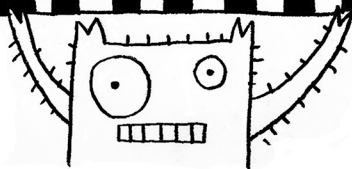
Laguna, Beograd

Resavska 33

Tel. 011/3341-711

www.laguna.rs

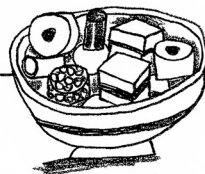
e-mail: info@laguna.rs

Moji mama
i tata

Slatkiši

Zahvaljujem ♥
tati, što su mi dali
TONU sjajnih
uspomena koje su mi
pomogle da napišem
i nacrtam sve ove
knjige.
Ljubim vas,

Liz

IZBORI ZA UČENIČKI PARLAMENT

Želiš li da postaneš odbornik
u učeničkom parlamentu?

Aha...

OVO JE TVOJA PRILIKA!

Učenički parlament donosi mnoge odluke
o onome što se dešava u Školi Oukfild.
Napravi POSTER koji će tvojim drugarima
pokazati zašto treba da glasaju baš za

TEBE!

Srećno svima.

Odbrojavanje počinje SAD!

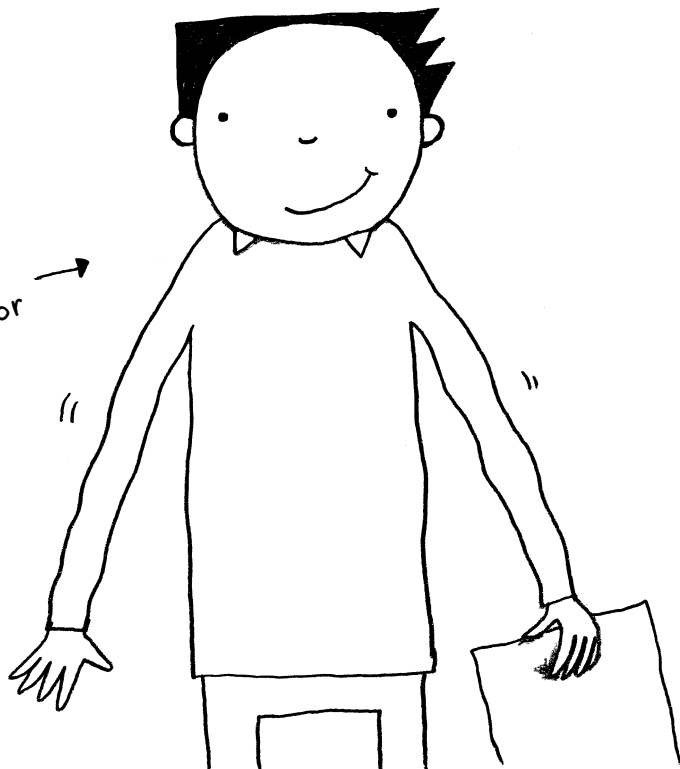

Ovo je ZNAČAJAN trenutak za mene. Izabrali su me za UČENIČKI PARLAMENT i spremam se za **GOVOR** koji ću održati pred **cekom** školom. **EMI** mi aplaudira, a svi me pozdravljaju.

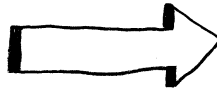
UURAAA!

Spreman da
održim govor →

Svi, osim Markusa Meldrua,

koji samo sedi i negoduje.

Pročistio sam grlo, ustao i izbegao da se sretнем

OČI u oči s Markusom. Idemo...

Zdravo, drugari. Najpre bih da
kažem **VELIKO HVALA**
svima koji su glasali za mene.

APLAUZ

(Po tome kako se Markus

vrpolji i krivi na stolici rekao bih

da on nije glasao za mene.)

**JACI
APLAUZ**

Kao jedan od **NOVIH** odbornika,
obećavam da ću dati **SVE** od sebe
za **SVE VAS.**

Zatim sam uzeo poster **GLASAJTE ZA MENE.**

Hajde da ostvarimo
SVE SA OVOG SPISKA!

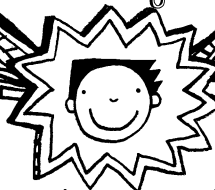
(Još uzvika - ali ni glasa od Markusa,
koji ne može da **PODNESE** što nije odbornik.)

Skolski

Glasajte
za
Toma Gejtsa!

odbornik

Šta ću da uradim ako

GLASATE za **MENE**:

PONEDELJAK će biti **ZABAVAN** DAN
(a ne dan od kog svi zaziru).

UTORAK će biti **DAN PO TVOM**
IZBORU (obuci šta hoćeš za školu).

SREDA je **DAN ZA OLOVKU**

(crtanjac u svim razredima za **VIŠE BODOVA**).

ČETVRTAK je odsad **DLAKAVI** DAN

(donesi svog **LJUBIMCA** u školu).

PETAK je DAN **IZNENAĐENJA**

(više slatkiša ili veće porcije
za vreme ručka).

Taman kad sam hteo da završim govor, prekinuo me je Gospodin Fulerman. „Tome, izvini što te prekidam, ali imam DOBRE VESTI koje bih hteo da podelim s vama.“

 „Još DOBRIH VESTI, gospodine? Kako je to MOGUĆE?“ Šalim se, naravno. Mislim na GOMILU drugih stvari koje bi bile dobre vesti, na primer:

 ZNATNO KRAĆI školski dan.

 ZOMBIPSI postaju NAJVEĆI bend na svetu (pored 3ORTAKA).

 Dobiću ljubimca.

Mogao bih da nastavim tako, ali Gospodin Fulerman čeka...

„Ne samo da si izabran u učenički parlament, nego si i osvojio NAJVIŠE BODOVA U ISTORIJI na prošlonedeljnom razrednom ispitu. Čestitam ti, Tome, i SVAKA ČAST!“

„JAO, pa to je fenomenalno, gospodine.

Ovo nisam očekivao!” (TESTOVI nisu moja jača strana, ali sam se EKSTRA potrudio pa mi je

drago što su mi OCENE VRH.)

Dok sam čekao da deca da tapšu, setio sam šta sam još hteo da kažem.

 „Pre nego što završim, želim da zahvalim **GIMI PORTER**, koja mi je pozajmila svoju SREĆNU olovku.” **JOŠ APLAUZA**

GIMI se **SMEJE** i sleže ramenima kao da to nije ništa posebno. Markus je još nadureniji. (I dalje ga ignorišem.)

 „Norman Votson i Derek Fingl – obojica, **USTANITE!**” Derek ustaje, a Norman **SKAČE** uvis, pa se svima klanja i osmehuje.

 „Sada kad sam učenički odbornik, pomoći ću vam oko godišnjeg ŠKOLSKOG koncerta, a

Norman i Derek su došli na ideju da pozovu VEOMA poseban bend. Tako da, zahvaljujući NJIMA, ja imam OVO."

Izvadio sam pismo i svi su mogli da ga vide. „Da vam ga PROČITAM?"

„DA!", povikali su svi (osim Markusa, koji je je prekestio ruke).

JO! ORTACI iz Škole Oukfild. Čuli smo da održavate SJAJNE ŠKOLSKKE KONCERTE.

Zastao sam i rekao: „Očigledno nisu bili ni na jednom NAŠEM školskom koncertu", na šta su svi prsnuli u "SMEH" (dobro, ne baš SVI).

Dobili smo vaše FANTASTIČNO pismo i odlučili da dođemo i SVIRAMO na vašem koncertu, uz podršku jedinog i jedinstvenog benda **ZOMBIEPSI**.

Videćemo se, mali ORTACI!

MNOGO

ZAPANJENIH

faci zurilo je u mene.

„Tako je, **ZOMBITSI** dolaze da sviraju na našem školskom koncertu. Kako TO dobro zvuči, a?“

Morao sam da začutim, jer je cela škola sasvim

„Čak je i MARKUS vikao od sreće.“

Norman je ^{skak}ta_uo naokolo i skičao:

„TO! TO!“ i: „**3ORTAKA!**“

Sačekao sam da buka utihne i mislio kako sve funkcioniše **PROSTO SAVRŠENO.**

Izabran za odbornika u Učeničkom parlamentu.

ZOMBITSI kao predgrupa **3ORTAKA.**

I POVRH SVEGA...

Ja sam **NAJBOLJI**
U ODELJENJU
na RAZREDNOM ISPITU. Ah...

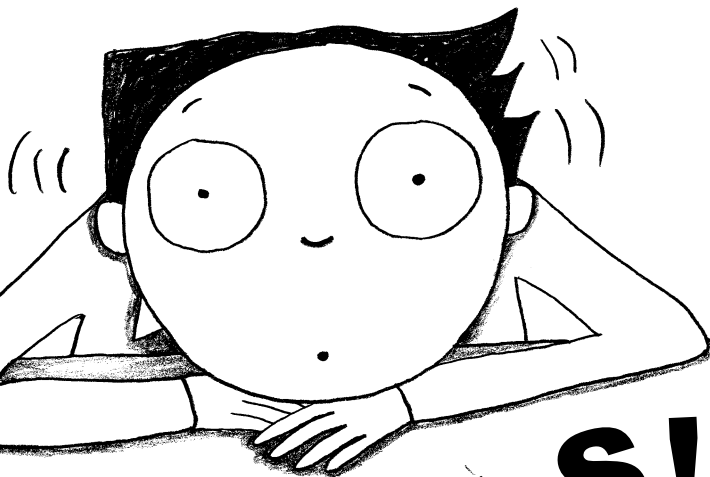
SVE je bilo TAKO divno
kad se IZNENADA neki GLASAN zvuk začuo kod
moje GLAVE, što je bio

za mene
VELIKI

SOK!

A?

TRAS!

Izvini, TOME, da te nisam slučajno PROBUDIO?

(To je gospodin Fulerman.)

„Ne, gospodine!“, kažem brzô otvorivši
oči. Imao sam NAJLEPŠI san, a on mi ga je
upropastio. Trepćem ➤ ➤ i pokušavam da SMISLIM
šta da kažem kako bih se izvukao iz nevolje.

„Nisam spavao, gospodine. Ja sam se...

KONCENTRISAO, i to vrlo snažno.“

„Sa ZATVORENIM očima,

Tome?“, začudio se Gospodin Fulerman.

„Tako je, gospodine. Ja imam **SPECIJALNE**

kapke kroz koje mogu... da VIDIM. Izgleda kao da mi je ○k○ zatvoreno, ali i dalje mogu da vidim šta se događa.“

(To mi tata kaže kad menjam TV kanale dok on drema.) ➡

„Da VIDIM da li sam dobro shvatio, Tome.

Kažeš mi da imaš OČNE KAPKE KROZ KOJE MOŽEŠ DA GLEDAŠ?“, pita Gospodin Fulerman PODIŽUĆI obrvu.

„Da. I drugi članovi moje porodice ih imaju.“

„To je izuzetno. Naučnici bi trebalo da
stoje u redu i izučavaju te NEVEROVATNE
kapke.“

„TREBALO bi“, slažem se.

„Ali ZA SADA, možeš li da se POTRUDIŠ
i svoje neverovatne providne kapke držiš
OTVORENIM, a glavu ODIGNEŠ ↓ od klupe?

Jedino tako mogu da procenim da li paziš na času.

Je l' to u redu, Tome?“

„Jeste, gospodine“, odgovaram.

(Nisam siguran da sam ubedio Gospodina Fulermana.)

Kad je otišao, Bred Galovej se nagnuo ka meni i
kazao:

„Pokaži mi svoje providne kapke.
To zvuči baš JEZIVO.“

„Kasnije, Brede.“

(A ima i da se objašnjava i objašnjava...)

I nekako sam počeo da pratim na času.

To što sam ovde TREBALO bi da mi pomogne da dobijem bolje ocene na **ZAVRŠNOM TESTU**.

I nije da ne znam odgovore na pitanja; samo nisam koncentrisan koliko bi trebalo. 😞

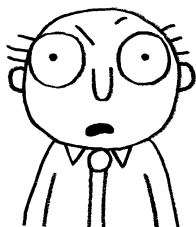
Kad je PRVI put Gospodin Fulerman spomenuo **TEST**, imao je VEOMA OZBILJNO lice.

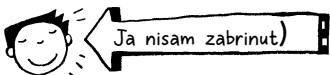
„Za test ne treba da budete

nervozni. Samo radite

mnogo i **KONCENTRIŠITE SE**. I, molim vas, nemojte da brinete previše, iako je ovo **VEOMA VAŽAN TEST**.“

Ali način na koji je izgovorio **VEOMA VAŽAN TEST** mnoge je učenike stvarno **ZABRINUO**.
(Ali ne i mene.)

Škola je poslala pismo roditeljima da ih obavesti o **TESTU** i ono je zvučalo dosta **OZBILJNO**. Kad su ga mama i tata pročitali, mama mi je rekla:

 „Daj sve od sebe, Tome. Neće biti kraj sveta ako ga ne uradiš tako dobro.“
„Što se nas tiče, bitno je da se **TRUDIŠ**. Zato NE BRINI kad je TEST u pitanju“, kaže tata.

 „Ma ja NE brinem“, kažem.

Što je ISTINA. Uopšte ne brinem.

Onda se pojavila Dilija i priključila.

„Dakle, da RAZJASNIMO nešto. Kad je Tom na TESTU najgori u odeljenju, vas je baš briga?“, kaže ona ističući poentu.

„Tom NEĆE biti najgori u odeljenju.

Zar ne, Tome?“, kaže tata i gleda u mene.

„Mogao bi da bude.

Ne idu ti baš TESTOVI, zar ne, Tome?“

„AKO Tom BUDE najgori na TESTU - što je jedno VELIKO 'AKO' - a pruži svoj maksimum, onda je to u redu.“

Nisam mogao da dođem do REČI dok su svi pričali o tome kako ću LOŠE da uradim TEST.

NAPOKON sam stigao da izustim:

„IZVINITE!

Možda bih STVARNO mogao da se POTRUDIM
na TESTU i budem NAJBOLJI u RAZREDU!”

T I Š I N A.

Niko ne progovara.

KONAČNO mama otvara usta:

„TAKO JE! Naravno da bi mogao, Tome.”

Što je samo Diliju navelo da se smeje
još glasnije.

Ha! Ha! Ha! Ha!

Zatim je rekla: „HA! I znate šta JOŠ?! Tom bi mogao da dobije i JEDNOROGA za ljubimca.

Ali to se neće desiti, zar ne?“
„Šta TIME hoćeš da kažeš?“
Hteo sam da znam.

„Ako ne možeš da kažeš ništa lepo, Dilija, onda bolje ĆUTI“, uzvraća joj mama OŠTRO.

„Biće sve U REDU, Tome. Ništa ti ne brini“, kaže tata OPET.

I dalje čujem Diliju kako se SMEJE dok se penje stepenicama.

Ha! Ha! Ha! Ha! Ha! Ha!

Mama i tata ne prestaju da pričaju o TESTU čak i nakon

što je Dilija otišla. „SIGURNA sam da ćeš ga

dobro uraditi samo ako budeš KONCENTRISAN“, kaže mama.

„Lako ti je skrenuti pažnju“, dodaje tata. I tada, dok su ČAVRLJALI, iznenada sam se setio VEOMA važnog pitanja.

„Mogu li nešto da vas pitam?“

„Pitaj, Tome“,

brižno kažu mama i tata uglas.

STVARNO bih hteo da znam...”

„DA?“

„JEDNOROZI ZAPRAVO ne postoje, zar ne?“

UZDAH

„Ne, Tome, ne postoje.“

„To sam i mislio – samo proveravam.“